

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Zygmunt
Nazwisko: Kącki
Miejsce urodzenia: Ujazd
Data urodzenia: 21-01-1926
Imię ojca: Andrzej
Imię matki: Agnieszka
Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
<p>Akta kontrolno-śledcze przeciwko Zygmuntowi Kąckiemu, ps. "Zych", "Kanciarz" i innym. W okresie II wojny światowej był żołnierzem Armii Krajowej w oddziale Leopolda Dudka ps. "Chmura" na terenie powiatu bocheńskiego, gdzie pełnił funkcję łącznika. Po zakończeniu niemieckiej okupacji, wstąpił do organizacji "Armia Narodowa Pogrom", a jego bezpośrednim dowódcą był Aleksander Wilowski ps. "Tur". W tym okresie, na polecenie Wilowskiego, dokonał likwidacji żołnierza Armii Czerwonej. Ujawnił się 15.10.1945 przed PUBP w Bochni. Od 1946 roku żołnierz organizacji Jana Dubaniowskiego ps. "Salwa". Brał udział w jej akcjach, w tym w likwidacji 3 żołnierzy WP oraz w rozbrojeniu kapitana KBW. Ponownie ujawnił się 13.10.1947 roku, z tym że nie przyznał się do likwidacji żołnierzy oraz nie zdał broni. Po represjach, którymi władze komunistyczne dotknęły ujawnionych żołnierzy "Salwy" oraz po zabiciu przez UB samego Dubaniowskiego, ponownie przeszedł do konspiracji, do oddziału Józefa Miki, ps. "Wrzos" (dowódca plutonu egzekucyjnego w oddziale J. Dubaniowskiego ps. "Salwa", następnie został jego zastępcą, a po śmierci "Salwy" stworzył własny oddział na bazie żołnierzy dawnego oddziału "Salwy"). Zatrzymany 06.10.1950 przez WUBP w Bochni. W czasie śledztwa bity przez funkcjonariuszy UB. Po realizacji procesowej akta sprawy złożono 14.03.1951 w Archiwum Wydz. II WUBP w Krakowie pod dawną sygn. 7149/I. Przerejestrowano 11.06.1969 do nr 2218/III.</p>	Akta o sygn. IPN Kr 07/2108 t. 1-2 (2218/III).	

Akta nadzoru Wojskowej Prokuratury Rejonowej w Krakowie przeciwko Z. Kąckiemu i innym.
Postanowienie o tymczasowym aresztowaniu Kąckiego wydała 21.10.1950 WPR w Krakowie. Akt oskarżenia został sporządzony 26.01.1951 przez Wydział Śledczy WUBP w Krakowie i przekazany do WPR w Krakowie 15.02.1951. Oskarżony z art. 225 par. 1 oraz art. 259 KK; art. 3 lit. b Dekretu z 30.10.1944; art. 1 par. 2 i 3 oraz art. 4 par. 1 Dekretu z 13.06.1946, tj. m.in. o posiadanie broni, przynależność do niepodległościowego oddziału Józefa Miki ps. "Wrzos", likwidację żołnierza Armii Czerwonej, wymierzenie kary chłosty funkcjonariuszowi UB Józefowi Zawadzie, postrzelenie oraz odebranie broni funkcjonariuszowi UB Władysławowi Kimstaczowi, likwidację żołnierza Armii Czerwonej, rozbrojenie kapitana KBW i inne. Sprawa została przekazana do Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie.

Akta o sygn. IPN Kr 111/2722 (Pr II 735/50).

Sprawa przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Krakowie przeciwko Zygmuntowi Kąckiemu i innym. Rozprawa Główna odbyła się 30.03.1951. Sąd orzekał w składzie: przewodniczący - por. Stanisław Mendyka, ławnicy: st. strz. Stanisław Przepiórkowski oraz strz. Tadeusz Szymczyk. Wyrokiem z 31.08. 1951 skazany na 15 lat więzienia. Osadzony w więzieniu przy ul. Montelupich w Krakowie. Obrońca Kąckiego, Adolf Liebeskind wniósł od wyroku rewizję z powodu skazania Kąckiego za czyny, do których przyznał się on podczas ujawnienia, czyny objęte amnestią oraz czyny dokonane przez Kąckiego pod przymusem. Postanowieniem z 08.11.1951 Najwyższy Sąd Wojskowy pozostawił skargę rewizyjną bez uwzględnienia.

Akta o sygn. IPN Kr 110/4638 t. 1-2 (Sr 450/51, Sr 116/51).

Księga Główna więźniów CW w Rawiczu. Zygmunt Kącki przybył do CW w Rawiczu z więzienia przy ul. Montelupich w Krakowie. W okresie 02.04.1952 - 05.02.1954 odbywał karę w więzieniu w Rawiczu, a następnie w Centralnym Więzieniu w Sztumie. Na mocy amnestii w 1956 karę zmniejszono do 10 lat więzienia. Zwolniony z więzienia 25.02.1958.

Akta o sygn. IPN Po 3/39, karta D.W. 68 z kartoteki skazanych.

Charakterystyka nr 19, dot. organizacji Jana Dubaniowskiego ps. "Salwa", opracowana w Wydz. "C" KWMO w Krakowie w latach 1975-1976. Akta zawierają kwestionariusz osobowy Zygmunta Kąckiego ps. "Zych", "Kanciarz", który występuje jako żołnierz organizacji niepodległościowej "Salwy", ujawniony 13.03.1947. Po ujawnieniu współpracownik organizacji niepodległościowej Miki, zatrzymany 06.10.1950 i skazany 31.08.1951 przez WSR w Krakowie na 15 lat więzienia. Dowódca organizacji, do której należał Kącki, J. Dubaniowski ps. "Salwa", zaczął tworzyć lokalną strukturę Narodowych Sił Zbrojnych (NSZ) po nawiązaniu kontaktu z byłym dowódcą placówki AK w Lubomierzu Józefem Trutym ps. "Lis". Dubaniowski objął nad nią dowództwo 22.06.1945 roku. Określił wówczas trzy cele swojej organizacji: udaremnienie jakiegokolwiek działalności komunistycznej, przygotowanie terenu pod względem wojskowym na wypadek zbrojnego wystąpienia oraz udaremnienie pospolitego bandytyzmu. W dniu 11.11.1945 roku "Salwa" zarządził utworzenie nowego oddziału partyzanckiego, mającego na stałe kwaterować w lesie. W ten sposób powstał oddział partyzancki NSZ, używający nazwy "Żandarmeria". Zostały z niej wydzielone dwa pododdziały: "grupa północna", dowodzona początkowo przez Stanisława Dyląga ps. "Ślusarczyk", a po jego śmierci przez Eugeniusza Gałata ps. "Wiktor" oraz "grupa południowa", dowodzona początkowo przez Józefa Trutego ps. "Lis", a po jego śmierci przez ppor. Józefa Mikę ps. "Wrzos", który jednocześnie objął funkcję zastępcy "Salwy". Organizacja była niezwykle aktywna. Wg szacunków UB przez cały okres jej istnienia należało do niej 110 żołnierzy. Posiadała - zwłaszcza w początkowym okresie - całą sieć współpracowników, informatorów, łączników. Żołnierze "Salwy" dokonali 138 akcji zbrojnych. W marcu 1946 roku na "Żandarmerię" było założone rozpracowanie agenturalne krypt. "Groźny", wykorzystano do niego kilkunastu informatorów, jednak bez oczekiwanych rezultatów. W związku z tym komuniści skoncentrowali się na połączonych akcjach UB, MO oraz KBW przeciwko organizacji "Salwy". W dniu 14.03.1947 Jan Dubaniowski ujawnił się wraz z kilkudziesięcioma żołnierzami swojej organizacji, a do pozostałych wydał odezwę, wzywającą ich do ujawnienia. Mimo to UB wkrótce zaczął represje. W tej sytuacji Dubaniowski w sierpniu 1947 ponownie utworzył oddział zbrojny, którego został dowódcą. "Salwa" zginął w potyczce z UB w Rudzie Kameralnej 27.09.1947 przy próbie przeniesienia oddziału na teren Beskidu Sądeckiego.

Akta o sygn. IPN Kr 074/19 (19/X).

Charakterystyka nr 20 Wydz. "C" KWMO w Krakowie, dotycząca oddziału niepodległościowego Józefa Miki ps. "Wrzos", opracowana w Wydz. "C" KWMO w Krakowie w latach 1973-1975. Akta zawierają kwestionariusz osobowy Zygmunta Kąckiego ps. "000339", który występuje jako łącznik oddziału, zatrzymany w październiku 1950 przez PUBP w Myślenicach i skazany na 15 lat więzienia. Oddział Miki działał w latach 1947-1950 na terenie powiatu myślenickiego, bocheńskiego, limanowskiego, a niekiedy także w powiecie brzeskim i krakowskim. Był to oddział nieliczny, początkowo liczący jedynie 5 żołnierzy, natomiast posiadał aż 300 współpracowników. Oddział przeprowadził 72 akcje zbrojne, w tym dokonał likwidacji m.in.: funkcjonariusza UB, funkcjonariusza MO, żołnierza KBW, 4 członków PPR/PZPR. Przeciwko oddziałowi Miki PUBP w Myślenicach prowadził rozpracowanie krypt. "Leszczyna", PUBP w Bochni rozpracowanie krypt. "Piorun", a Wydz. III WUBP w Krakowie rozpracowanie nadzorujące krypt. "Pajace". Nie przyniosły one rezultatu, podobnie jak zakrojone na szeroką skalę połączone akcje zbrojne UB, MO, KBW i ORMO. Dopiero rozpoczęta w lutym 1950 roku "kombinacja operacyjna", prowadzona pod nadzorem Departamentu III MBP w Warszawie doprowadziła do rozbicia oddziału Miki w październiku 1950 roku. W ramach "kombinacji operacyjnej" do oddziału Miki zostało wprowadzonych 2 OZI, w tym OZI "Karol", udających emisariuszy polskiej niepodległościowej organizacji działającej w Anglii. Doprowadzono do spotkania z rzekomym mjr "Jerzym", które było pułapką i zakończyło się aresztowaniem lub zastrzelaniem wszystkich członków oddziału Miki.

Akta o sygn. IPN Kr 074/20 (20/X).

Charakterystyka nr 95 Wydz. "C" KWMO w Krakowie, dotycząca oddziału niepodległościowego o nazwie "Armia Narodowa Pogrom". Materiały zawierają kwestionariusz osobowy Zygmunta Kąckiego ps. "Kanciarz", który występuje jako żołnierz oddziału "Pogroma" oraz "Salwy", biorący czynny udział z bronią w akcjach tych organizacji, skazany 31.08.1951 przez WSR w Krakowie na 15 lat więzienia. Wiosną 1945 roku na terenie powiatu bocheńskiego powstała "Armia Narodowa Pogrom", jako część Narodowego Zjednoczenia Wojskowego. Jej dowódcą został Gustaw Rachwański ps. "Wodzicki", "Edmund". Celem organizacji była m.in. walka z ustrojem komunistycznym w Polsce. "Armia Narodowa Pogrom" dokonała w sumie 25 samodzielnych akcji, w tym likwidacji funkcjonariuszy UB, MO, żołnierzy Armii Czerwonej. Ponadto współpracowała z organizacjami niepodległościowymi "Bacy" i "Salwy" wraz z którymi w lipcu 1945 roku zaatakowała Dobczyce. W ramach tej spektakularnej akcji został rozbity posterunek MO. "Armia Narodowa Pogrom" została rozbita przez siły bezpieczeństwa w styczniu 1951 roku.

Akta o sygn. IPN Kr 074/94 (95/X).

Korespondencja MBP dotycząca akcji ujawniania żołnierzy ruchu oporu oraz informacje o dezertkach z "ludowego" Wojska Polskiego. Zbigniew Kącki ps. "Zych" występuje w sprawozdaniu Wydz. III WUBP w Krakowie do Departamentu III MBP w Warszawie z 30.03.1947 roku dotyczącym ujawnionych na terenie województwa krakowskiego. Kącki był żołnierzem organizacji niepodległościowej J. Dubaniowskiego ps. "Salwa" w okresie od kwietnia 1946 do 04.05.1946, posiadał broń. Ujawnił się przed PUBP w Bochni 13.03.1947.

Akta o sygn. IPN BU 0296/2 t. 7 (2/KS/16)